

କର୍ତ୍ତା

ଧାର୍ମିକ:

ଭାଗ-୩୬

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାଗବତ କଥାମୃତ

ଡ. ଶ୍ରୀହରି ପଣ୍ଡା

(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଭାଗରୁ)
 ମୁଁ ଜାଣିପାରିଛି, କେବଳ ଆପଣଙ୍କ ଭକ୍ତି ହିଁ ମୋକ୍ଷର ମାର୍ଗ ନଚେତ ପିତାମାତାଙ୍କ ସ୍ମରଣରେ ଥିବା ସତ୍ୟ ମନରା କାହିଁକି? ବା ସମସ୍ତ ସତ୍ୟକତା ସତ୍ୟେ ବ୍ୟାଧି ଶରୀରକୁ ଆକ୍ରମଣ କରୁଛି କିପରି? ଆପଣ ହିଁ ସବୁର ଦାତା, ଯାହାକୁ ଯେଉଁ ଫଳ ଦିଅନ୍ତି ସେ ତାହା ହିଁ ଭୋଗକରେ । କିଏ ଆପଣଙ୍କ ଅଂଶୁ ଲାଭ କରେ? କାଳରୂପୀ ଆପଣଙ୍କ ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଶୋକେଷ ବିକାର (ପଞ୍ଚ ଭାଗବତ, ପଞ୍ଚ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ, ପଞ୍ଚଭୂତ ଓ ମନ) ରେ ଭ୍ରମଣ କରୁଥାଏ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ ନଷ୍ଟେଷିତ ହେଉଛି ଦୟାକରି ମୁକ୍ତ କରନ୍ତୁ । ମୋର ସ୍ୱର୍ଗ ଲାଳସା ନାହିଁ କାରଣ ସ୍ୱର୍ଗର ଦେବତାମାନେ ମୋ ପିତାଙ୍କର କିଙ୍କର ଥିଲେ । ମୋର ଅଣିମାତି ଅଷ୍ଟ ସିଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ଦରକାର ନାହିଁ, ମୋତେ କେବଳ ଆପଣଙ୍କ ଶ୍ରୀଚରଣରେ ଆପଣଙ୍କ ସେବକାମନାରେ ସେବା ଯୋଗ୍ୟ ମିଳୁ । ଦେବର୍ଷିଙ୍କ ନିକଟରୁ ପାଇଥିବା ହରିନାମର ମାହାତ୍ମ୍ୟ ମୁଁ ବେଶ୍‌କି, ଏଣୁ ମୋତେ କେବଳ ଦାୟିତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । କାର୍ଯ୍ୟକାରଣାତ୍ମକ ଜଗତ ଆପଣଙ୍କର ସ୍ୱରୂପ ହେଲେ ହେଁ

ଆପଣ ଚାହାନ୍ତି ଭିନ୍ନ । ଆପଣ ଉଭୟ ଦୁଃଖ ଓ ଦୀନ, କାର୍ଯ୍ୟ ଓ କାରଣ । ଆପଣ ହିଁ ସୃଷ୍ଟି, ପାଳନ ଓ ସଂହାର କର୍ତ୍ତା । ସଂସାର ପ୍ରକଳ୍ପ କଳରେ କୃତାର ଆପଣ ଯୋଗନିତ୍ୟରେ ଶୋକପତକି ପୁଣି ଆପଣଙ୍କ ଉଦ୍ଧାର ସଂସାର ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ତରରେ ଅବତାର ନେଇ ଦୁଃଖ ଦଳନ ଓ ସାଧୁ ପାଳନ କରନ୍ତି । ହେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ, ଆପଣଙ୍କୁ କ'ଣ ବା ଅଜଣା । ଆପଣଙ୍କ ମାୟା ଏପରି ଯେ ମୋତେ ବିଚଳିତ କରିବା ଭଳି ଲାଗୁଛି, ମୋର ଭୟାନକ ମୋତେ ନିଜର ଅଧୀନ କରିବାକୁ ଦେଖା କରୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଶରଣ ଗଲି ଦୟାକରି ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତୁ । ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତୁ, ନାମ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିପୁଳ ମନରେ ସଦୃଶି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ନଖ ଦ୍ୱାରା କଷ୍ଟ ନିବାରଣ ଯେପରି ପ୍ରଥମେ ସୁଖପ୍ରଦ ହେଲେ ହେଁ ପରେ ଯଦ୍ୱାରା ବିଷ ସେହିପରି ସା ସମୋଗାଦି କର୍ମ ପ୍ରଥମେ ସୁଖପ୍ରଦ ଏବଂ ପରେ ଦୁଃଖର କାରଣ ହୋଇଥାଏ । ଶାସ୍ତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦଶ ଅପବର୍ଗ (ଯୌନ, ବ୍ରତବିଧାନ, ଶୌଚ, ତପ, ଅଧ୍ୟୟନ, ସ୍ୱଧୀର୍ଯ୍ୟତା, ଶାସ୍ତ୍ରାଧ୍ୟାୟନ, ଏକାନ୍ତବାସ, ଜପ ଓ ସମାଧି) ଲିଖିତସ୍ତ୍ରୀୟ ସାଧୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତି ପାଇପାରନ୍ତେ କାରଣ ତା ନିକଟରେ ଅଂକାର ଆସିଯାଏ ଫଳରେ ମାୟା ସଂସାରରେ ଭ୍ରମୁଥାଏ । ହେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ସୃଷ୍ଟିରେ ସତ୍ୟ, ହେ ବୀଜ ଓ ଅକ୍ଷର ଆପଣଙ୍କ ଠାରେ କେବଳ ଭକ୍ତି ଯୋଗାଣମାନେ ହିଁ ଭକ୍ତିବଳରେ ଚରିଯାଆନ୍ତି । ହେ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ, ସଗୁଣ ଓ ନିର୍ଗୁଣ ଆପଣଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନମାନେ ପ୍ରଣିପାତ, ସ୍ତୁତି, ସର୍ବକର୍ମ ସମର୍ପଣ, ଚରଣାଶ୍ରୟ, ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ଗୁଣ ଶ୍ରବଣ ଏହି କ୍ଷତ ଅଜ୍ଞ ବିଶିଷ୍ଟ ଦାୟି ଭକ୍ତି ଆରାଧନା ନିବେଦନ କରନ୍ତି । ଦେବର୍ଷି କହିଲେ ପ୍ରଭୁଦତ ସ୍ତୁତି ଶୁଣି ନୃସିଂହ ଉଗ୍ରମୂର୍ତ୍ତି ସରଣ କରି ସହାସ୍ୟ ବଦନରେ ବର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ କହିଲେ ।

୧୦ମ ଅଧ୍ୟାୟ

II ପ୍ରହ୍ଲାଦଙ୍କ ରାଜ୍ୟାଭିଷେକ ଓ ତ୍ରିପୁର ଦହନ କଥା II

ବରଲାଭ, ଭକ୍ତି ଯୋଗର ପରିପତ୍ନୀ ବୋଲି ଜାଣିଥିବାରୁ ପ୍ରହ୍ଲାଦ କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଭକ୍ତକୁ ପରାକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଅବଶ୍ୟ ଆପଣ ସଂସାର ବନ୍ଧନକାରୀ ଅଭିଳାଷ ସମୂହକୁ ଭକ୍ତ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥାନ୍ତି । ଫଳରେ ମନୁଷ୍ୟର ଅନ୍ତର୍ ସାଧନ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଜନ୍ମେ । ମାତ୍ର ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ନିଷାମ ଭକ୍ତ ଏଣୁ ମୋତେ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷିତ ନକରନ୍ତୁ । ହେ ପ୍ରଭୁ, ମୋ ମନ ମଧ୍ୟରେ ଯେମିତି କାମନାର ବୀଜ ନ ଜନ୍ମେ ସେହି ବର ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଭଗବାନ କହିଲେ, ତୋ ପରି ଭକ୍ତ କଦାପି ଉଦ୍ଧାରକ ଓ ପରକାଳରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଭୋଗ ବିକାସ କାମନା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ମୁଁ ତୋତେ ଏହି ବର ପ୍ରଦାନ କରୁଛି, ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୈତ୍ୟେଶ୍ୱର ହୋଇ ସକଳ ଶିଶୁମାର ଭୋଗ କରିବୁ କିନ୍ତୁ ଭୋଗରେ ଆସିବି ରହିବ ନାହିଁ । ଅତୀତକାଳରେ ମୋତେ ପ୍ରାସ୍ତହେବୁ । ଯେଉଁମାନେ ଆମର ଏହିକଥା ଶ୍ରବଣ କରିବେ କିମ୍ପା ତୋ ସ୍ତୁତି ପାଠ କରିବେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦୈତ୍ୟଶୁକ୍ତ ଗମନ କରିବେ । ପ୍ରହ୍ଲାଦ କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ ମୋର ପିତା ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଦ୍ରୋହଭାବ ପୋଷଣ କରି ମୃତ୍ୟୁକୁ ପ୍ରାସ୍ତ ହେଲେ । ଏଣୁ ତାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଭଗବାନ କହିଲେ ତୁମର ଜନ୍ମ ସହିତ ତୁମର ସମସ୍ତ ପରିବାର ମୁକ୍ତ ହୋଇଗଲେ । ମୋର ଭକ୍ତ ସହିତ ତାର କୁଳ, ଗୋତ୍ର ଏବଂ ସମ୍ପାଦନକର ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ତୁମେ କୌଣସି ଭାବନା ନରଖୁ ପୁତ୍ରର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଶ୍ରାବ୍ଧ, ଶୌଚ ଆଦି ସମ୍ପାଦନ କରି ତାଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ପ୍ରକା ପାଳନ କର । ଏହାପରେ ବ୍ରହ୍ମାଦି ଦେବଗଣ ଭଗବାନଙ୍କ ସ୍ତୁତି କଲେ । ଭଗବାନ କହିଲେ ହେ ପଦ୍ମ ସମ୍ପଦ ତୁମେ ଦୈତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏଭଳି ବର କେବେ ଦେବନ୍ତୁ । ଭଗବାନ ଅନ୍ଧକାର ହୋଇଯିବାରୁ ଦେବତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ଧକୃତ ହେଲେ । ଦେବର୍ଷି କହିଲେ ହେ ରାଜା, ଯିଏ ଭଗବାନ ନୃସିଂହଙ୍କର ଏହି ପ୍ରବଳ ପତିତ, ଶୁଣିବ ସେ ଭବ-ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ । ସୁଧୂଷିର ଅନୁରୋଧ କଲେ, ରୁଦ୍ରଦେବଙ୍କର ଯଶ ନଷ୍ଟକାରୀ ମାୟାବା ମୟଦାନବର ଦର୍ପ, ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ କିପରି ଦଳନ କଲେ ଦୟାକରି କୁହନ୍ତୁ । ଦେବର୍ଷି କହିଲେ, ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ସହାୟତାରେ ଦେବତାମାନେ ସୁଖରେ ଅପୁରମାନଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରିବାରୁ ସେମାନେ ମାୟାବା ମୟଦାନବର ଶରଣାପନ୍ନ ହେବାରୁ ସେ ସୃଷ୍ଟି, ରୌପ୍ୟ ଏବଂ ଲୌହ ନିର୍ମିତ ତିନିଗୋଟି ମାୟାପୁର ନିର୍ମାଣ କରି ସେଥିରେ ବିଭିନ୍ନ ପଦାର୍ଥ ଓ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଲୁଚାଇ ରଖୁଥିଲେ । ଅପୁରମାନେ ସେଥିରେ ଲୁଚି ଯୁଦ୍ଧ କରିବାରୁ ଦେବତାମାନେ ବ୍ୟତିବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ରୁଦ୍ରକୁ ନିବେଦନ କରିବାରୁ ରୁଦ୍ରଦେବ ପାଣ୍ଡୁର ଅସ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ମାୟାପୁରକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଲେ । ଅପୁରମାନେ ଦେବତାଙ୍କ ଆକ୍ରମଣରେ ମରି ଭୂତଳକୁ ପତିତ ହେବାରୁ ମୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତୁଳ କୃପକ ନିକ୍ଷେପ କରିବାରୁ ସେମାନେ ପୁନର୍ଜୀବୀତ ହୋଇଗଲେ । ଏହା ଦେଖି ରୁଦ୍ରଦେବ ସମାଭୂତ ହୋଇ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବାରୁ ବିଷ୍ଣୁ ନିଜର ଦୈଷବ୍ୟମାୟା ବଳରେ ଅତୁଳ କୃପର ସମସ୍ତ ଅତୁଳ ପାନ କରିଦେଲେ । ମୟ ଦାନବ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ମାୟାକୁ ଚିହ୍ନି ନିଷିଦ୍ଧ ହୋଇଯିବାରୁ ରୁଦ୍ରଦେବ ମାୟାପୁରକୁ ନଷ୍ଟ କରି ଅପୁରମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ ।

୧୧ଶ ଅଧ୍ୟାୟ

II ସନାତନ ଧର୍ମର ବ୍ୟାଖ୍ୟା II

ସୁଧୂଷିର ପଚାରିଲେ ଅନୁଗ୍ରହ ପୂର୍ବକ ମୋତେ ସନାତନ ଧର୍ମର ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଶୁଣାନ୍ତୁ । ଶ୍ରୀନାରଦ କହିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ ତିନିଗ ଗୋଟି ଯଥା- ସତ୍ୟ, ଦୟା, ତପ, ଶୌଚ, ଚିତ୍ତଶା, ଯଥାର୍ଥ ବିଚାର, ଶମ, ଦମ, ଅହିଂସା, ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ, ତ୍ୟାଗ, ବୃଥାଗତ୍ତ ନିବୃତ୍ତି, ସ୍ୱାଧ୍ୟାୟ, ଆର୍ଜବ, ସତ୍ୟତା ଭାବ, ସେବା, କାମ ବର୍ଜନ, କର୍ମଫଳ ପ୍ରାପ୍ତି ଆଶାତ୍ୟାଗ, ଆତ୍ମସମ୍ବଳ, କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତକୁ ଅନୁଦାନ, ଅନ୍ୟପ୍ରାଣୀକୁ ଆତ୍ମବତ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କଠାରେ ନବଧା ଭକ୍ତି ଭଳି ଧର୍ମ ବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯାହାକୁ ପାଳନ କଲେ ଭଗବାନ ସବୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି । ସଂସାର ସମ୍ପନ୍ନ ଦ୍ୱିଜମାନେ ଯଜନ, ଯାଜନ, ଅଧ୍ୟୟନ, ଅଧ୍ୟାପନ, ଦାନ, ପ୍ରତିଗ୍ରହ କ୍ଷତକର୍ମ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ବେଳେ କ୍ଷତ୍ରିୟଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତିଗ୍ରହ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ପଞ୍ଚକର୍ମ, ବୈଶ୍ୟର କୃଷି, ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ଶୂଦ୍ରର ସେବାକର୍ମ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଛି । ପ୍ରଜାପାଳନ ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ କର ଗ୍ରହଣ ରାଜାର କର୍ମ । ସାମାଜିକ ଶୁଖିଲା ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ କେହି ଭକ୍ତ କର୍ମକୁ ଆପଣେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଆପାତକାଳରେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଭରତ ବୃଦ୍ଧି କରିପାରିବେ । ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ଅତୁଳ, ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ମୃତ, କର୍ଷଣକୁ ପତୁତ, ବାଣିଜ୍ୟକୁ ସତ୍ୟାନ୍ତ ଓ ନୀଚସେବାକୁ ଶୁଦ୍ଧି କୁହାଯାଏ । ସର୍ବଦେବମୟ ଏବଂ ସର୍ବଦେବ ସ୍ୱରୂପ, ପୂଜ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଶେଷୋକ୍ତ ବୃଦ୍ଧିକୁ କଦାପି ଆଶ୍ରୟ କରିବେ ନାହିଁ । ବ୍ରାହ୍ମଣର ଏକାନ୍ତ ଲକ୍ଷଣ ଯଥା- ସମ, ଦମ, ତପସ୍ୟା, ଶୌଚ, ସତ୍ୟତା, କ୍ଷମା, ଆର୍ଜବ, ଜ୍ଞାନ, ଦୟା, ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକତାରେ ପ୍ରାୟ ସମର୍ପଣ ଓ ସତ୍ୟ । କ୍ଷତ୍ରିୟର ଦଶଧର୍ମ ଯଥା- ଶୌର୍ଯ୍ୟ, ପ୍ରଭାବ, ଯୌର୍ଯ୍ୟ, ତେଜ, ତ୍ୟାଗ, ଭୟାନିଗ୍ରହ, କ୍ଷମା, ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରାୟଣତା, ସ୍ୱସନ୍ନତା ଓ ସତ୍ୟ । ବୈଶ୍ୟର ଧର୍ମ- ଦେବ, ଗୁରୁ, ଶୁଣ୍ଠ, ଭକ୍ତି, ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ, କାମ, ପୋଷଣ ନିର୍ମିତ ଅର୍ଥୋପାର୍ଜନ, ଶୁଦ୍ରଧର୍ମ- ନମସ୍କାର, ଶୌଚ, ନିରଭିଯାନ, ଅକପଟ ପ୍ରଭୁସେବା, ଅମସ୍ତ ଯଜ୍ଞ, ଅସ୍ତେୟ, ସତ୍ୟ, ଗୋ ବିପ୍ତ ରକ୍ଷା । ନୀଚବର୍ଣ୍ଣ ଭକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଲକ୍ଷଣ ପ୍ରକାଶ କଲେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତ ମନେ କରିବା ଉଚିତ । ସା ଧର୍ମ - ସ୍ୱାମୀସେବା, ଆନୁଗତ୍ୟ, ହିତଚରଣ ଏବଂ ସ୍ୱାମୀର ପିତାମାତା ଓ ବନ୍ଧୁ ସେବା । ପତିବ୍ରତା ନାରୀ ପ୍ରତ୍ୟହ ସମାଜନ ଓ ଉପଲେପନ ଦ୍ୱାରା ଗୁହ ପରିଷ୍କାର ପଡ଼ିଛନ୍ତୁ ଓ ମଞ୍ଜନ କରିବେ । ସ୍ୱୟଂ ସୁବେଶ ହୋଇ ସ୍ୱାମୀଙ୍କର ସତ୍ୟତା ବିଧାନ କରିବେ । ସର୍ବଦା ବିନୟ ପ୍ରକାଶ କରିବେ, ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସହ ଚର୍ଚ୍ଚା ନକରି ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବା ସହ ସତ୍ ପରାମର୍ଶ ଦେବେ । ପ୍ରିୟ ଓ ସତ୍ୟବାକ୍ୟ କହି ଯୋଗ୍ୟ ଅଭିଳାଷ ପୋଷଣ କରିବେ ଅସମ୍ଭବ, ଅନୁକ୍ରାନ୍ତ, ଅନଳସା, ଧର୍ମାକ୍ଷ, ପ୍ରିୟବାଦିନୀ, ଅପ୍ରମଦ, ପବିତ୍ରା ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ସା ଅପତିତ ପତିକୁ ଭଜନ କରିବେ । ଏପରି ସା ବନ୍ଦୁ, ପତିଙ୍କର ପରମ ଗତିପଥର ସହାୟିକା । ସା ପତିପରାୟଣା ହେଲେ ବିଷ୍ଣୁ ସ୍ୱରୂପ ପତିଙ୍କ ସହ ବୈକୁଣ୍ଠବାସ କରନ୍ତି । ପ୍ରତିଲୋମ ଓ ଅନୁଲୋମ ସଙ୍କର କୁଳପରମ୍ପରା ପ୍ରାସ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ଅବଲମ୍ବନ କରିବେ । ହେ ରାଜନ, ପ୍ରତି ମୁଗ୍ଧରେ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ୱାଭାବବିକ ଧର୍ମଚରଣ ଉଦ୍ଧାର କାଳରେ ସୁଖପ୍ରଦ ହୁଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ୱଭାବକ କର୍ମ ରହିତ ହୋଇ ସୁଶାତୀତ ମାର୍ଗରେ ଗତି କରିବା ଉଚିତ । କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅତ୍ୟଧିକ କର୍ଷଣ ସହ ବୀଜ ବାରୟାର ବୋଧ କଲେ ଯେପରି ତାହା କ୍ରମେ ଉପାଦିକା ଶକ୍ତି ହରାଏ ଏବଂ ଶେଷରେ ବୀଜର ବିନାଶ ହୁଏ ସେହିପରି ଅତିରକ୍ତ କାମସେବାରେ ତିଳ ବିନାଶ ଓ ଶକ୍ତି ହାନି ଘଟେ । ଯେପରି କୁଳକ ଅଗ୍ନିରେ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ଘୁଡ଼ାହୁଡ଼ି ପ୍ରଦାନ କଲେ ତାହା ଅଧିକ ପ୍ରକୃଳିତ ହୁଏ ମାତ୍ର ଅଧିକ ଘୃତ ଭାଲିଲେ ତାହା ନିର୍ବାପିତ ହୁଏ ସେହିପରି ପରିମିତ କର୍ମାନୁଷ୍ଠାନରୁ ପ୍ରଚୁର ଫଳ ଭୋଗହୁଏ ଏବଂ ବାସନାର କ୍ରମ-ନିବୃତ୍ତି ଘଟେ ।

(କ୍ରମଶଃ)
 + ଗୌଡ଼ୁର୍ଗା, କସ୍ତିପଦା, ମୟୂରଭଞ୍ଜ
 (ମୋ) ୯୮୫୩୯୪୮୫୮

ସମ୍ପର୍କର ରାଜ୍ୟ ବୃଦ୍ଧ ବାପାର ଲୁହ

ଆଜି ବି ଆମ ସମାଜରେ ଝିଅ ଜନ୍ମହେଲେ ପରିବାର ଲୋକଙ୍କ ମୁହଁ ଶୁଖିଯାଏ ଓ ପୁଅଟିଏ ହେଲେ ପରିବାରର ବାତାବରଣ ଉଲ୍ଲସିତ ହୋଇଉଠେ । ପୁଅ ବଂଶକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଏ, ମୃତ୍ୟୁ ବେଳେ ମୁହଁରେ ନିଆଁ ଦିଏ, ପିଠ ଘାଣି ଦିଏ, ଆଶା ବାଟି ହୁଏ । ଝିଅମାନେ ଆଜି ଯେତେ ସଖ୍ୟ, ସମୃଦ୍ଧ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଆମମାନଙ୍କ ମାନସିକତା ସେଇଠି ଅଟକି ଯାଇଛି ଯେ, ପୁଅ ଆମ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ, ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟର ଆଶାବାଟି । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ କେତେ ପୁଅ ଆଶାବାଟି ହେଉଛନ୍ତି କି ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟରେ ମେରୁଦଣ୍ଡ ଭାଙ୍ଗିବାର କାରଣ ପାଳନି ଯାଇଛନ୍ତି, ତାହା କେବଳ ଭୁଲଭୋଗୀ ହିଁ କହିପାରିବେ ।

ଶ୍ୱେତା ରାଉତ

ପୁଅ ଆଶାବାଟି ହେବ କଣ ତା ନିଜ ଜୀବନ ଆଜି ନିରାଶା ଓ ଅନ୍ଧକାରରେ ହଳି ହଳି ଯାଉଛି । ଅନିଚ୍ଛା ସତ୍ତ୍ୱେ ବି ବାପା ମାଆଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କାରଣ ହେଉଛି । କିଛି ଦିନ ତଳେ ଜଣେ ମଉସା ମୋର ଲେଖା ପଢ଼ି ମୋତେ ଫୋନ କଲେ ଓ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି କହୁ କହୁ କାନ୍ଦି ପକାଉଥିଲେ । ସେ ଥିଲେ ଜଣେ ଅଧ୍ୟାପକ ପ୍ରାୟ ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ । ତାଙ୍କର ଗୋଟି ବୋଲି ପୁଅ ଯିଏ କର୍ମାନୁରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭକ୍ତିନିୟତ ଭାବେ ଚାକିରି କରେ । ତିନି ବର୍ଷ ତଳେ ପୁଅ ଭଲପାଳ ବାହା ହୋଇଥିଲା । ପୁଅର ଇଚ୍ଛାକୁ ଅବରୋଧ ନକରି ବରଂ ବାପା ମା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ମଉସାଙ୍କ କହିବା କଥା, ସେ ବୋହୂକୁ ଝିଅ ପରି ଭଲ ପାଆନ୍ତି, କିଛି ଘର କାମ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତିନି, କେବେ ବି ବୋହୂ ହାତରୁ କାପେ ତା ପିଇ ନାହାନ୍ତି । ବୋହୂ ଅର୍ଥକ ସମସ୍ୟା ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପାଠ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲା, ପୁଅର ଇଚ୍ଛା ତା ସା ଆହୁରି ପାଠ ପଢ଼ିବ, ଆଗକୁ ଯିବ । ତେଣୁ ସା'କୁ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ଦେବାରେ ପୁଅ ଖୁବ୍ ଅର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଥିଲା, ପଢ଼ିବାକୁ ସହଯୋଗ କରୁଥିଲା । ସାର ଯେତେବେଳେ ପାଠ ପଢ଼ା ସରିଲା, ସେ ଗୋଟି ବଡ଼ କମ୍ପାନୀରେ ଭଲ ଚାକିରି ପାଇଲା । ତା ନିଜ ଜୀବନରେ ଖୁବ୍ ଆନନ୍ଦରେ ରହିବାକୁ ଲାଗିଲା । ସ୍ୱାମୀ, ଶାଶୁ, ଶ୍ୱଶୁର କାହାର ଆବଶ୍ୟକତା ମନେ କଲାନାହିଁ । ନିଜର ପୁରୁଷ ବନ୍ଧୁ କଣକୁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଭାବି, କେବଳ ତା ସହିତ ସମୟ କାଟିଲା । ଶିକ୍ଷା ଓ ଚାକିରି ଆଲୋଚନା ଅଧିକ ସମୟ ବାହାରେ ବୁଲୁଥିଲା ସା । କିଛି ପଚାରିଲେ ରାଗରେ ଜର ଜର ହୋଇ ସା ଝଗଡ଼ା କରୁଥିଲା ଓ ବାପାଘରେ ଯାଇ ରହୁଥିଲା । ସ୍ୱାମୀ ଯଦି ଘରକୁ ଆସିବାକୁ କହୁଥିଲା, ସା ସହିତ ତା ଘରଲୋକ ବି ଲୋଥାରେ ଅନେକ ଗାଳି ଦେଉଥିଲେ, ଝିଅକୁ ଛାଡ଼ି ନଥିଲେ । ଲୋକ ଲଜାକୁ ତରି ଶିକ୍ଷକ ମଉସା ଜଣକ ସବୁ ସହି ଯାଉଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପୁଅର ଏ ହତୋତ୍ସାହ ଜୀବନ ଦେଖି ବାପା ମା ଦୁହେଁ କାନ୍ଦୁଥିଲେ ।

ଅଭିଯୋଗ ଆଣିଲା । ପୁଅଟି ନିଜ ବିଷୟରେ ଯେତେ ସଫେଲ ଦେଲେ ବି କୋର୍ଟ ତାର ବାସ୍ତବତାକୁ ସତେ ଯେମିତି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁନଥିଲା ଓ ବୋହୂ ସପକ୍ଷରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଥିଲା । ପୁଅଟି ତା ସାକୁ ବହୁତ ଭଲପାଉଥିଲା, ପାଖକୁ ଆଣିବାକୁ ଯେତେ ଦେଖା କଲା ବିଫଳ ହେଲା । ସୁଦ୍ଧି ଚର୍ଚ୍ଚା, ବାଦ ବିବାଦ, କୋର୍ଟ କଚେରୀ, ଫ୍ୟାମିଲି କୋର୍ଟକୁ କୁଟିସିଆଲ କୋର୍ଟ ଧାଇଁ ଧାଇଁ ପୁଅଟି ଯୋଗାଡ଼ି ହେଉଥିଲା, ମାନସିକ ଭାବେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ୁଥିଲା, ତା ସହିତ ତା ଅସହାୟ ବୃଦ୍ଧ ବାପା ମାଆ ବି ଦୟନୀୟ ଜୀବନ ବଞ୍ଚୁଥିଲେ । କର୍ମାନୁରେ ଚାକିରି କରୁଥିବା ପୁଅ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଆସି ଚାକିରି ଦିନ ପହଞ୍ଚି ପାଉନଥିଲା । କୋର୍ଟରେ ନପହଞ୍ଚିଲେ ତା ନାଁରେ ଖୁବେ ହୋଇଯାଉଥିଲା । ପୋଲିସ ଆସି ବାପା ମାଆଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରୁଥିଲେ । ସେପଟେ ପୁଅର ଚାକିରି ସହିତ ଏକୃତ୍ୟା ହରାସ ଜୀବନ, ଏପଟେ ବୃଦ୍ଧ ବାପା ମାଆଙ୍କ ଅସହାୟତା, ଅନ୍ୟ ପଟେ କୋର୍ଟର ଚାକିରି ଓ ବୋହୂର ଧମକ, ସମାଜରେ ଲୋକଙ୍କ ଚାହି ଚାପରା, ଏସବୁ ପାଇଁ ଦାୟୀ କିଏ କୁହନ୍ତୁ ତ ! ଭୁଲ କଣ ସେ ପୁଅର ଯିଏ ତା ସାକୁ ପାଠ ପଢ଼େଇ ତାକୁ ସମୃଦ୍ଧ ଜୀବନ ଭେଟିଦେଲା ନା ସେ ବାପା ମାଆଙ୍କର, ଯିଏ ପୁଅର ପ୍ରେମ, ପୁଅର ସ୍ତୁତିକୁ ଆପଣେଇ ନେଇ ବୋହୂ ଭାବେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ?

ଯଦି ସାକୁ ପୁଅଙ୍କ ପ୍ରେମ ହୋଇଯାଏ ବା ସେ ସ୍ୱାମୀ ସହିତ ରହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରେନାହିଁ, ନିଷ୍ଠିତ ଭାବେ ସେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିପକ୍ତ ଦେବା ଉଚିତ । କିନ୍ତୁ ଆଜିକାଲି ତାହା ଘଟୁନାହିଁ । ଏବେ ଗୋଟି ନୂଆ ଆଇନ ବାହାର କରିଛନ୍ତି କିଛି ଅସହାୟ ନାରୀମାନେ 'ମୁଁ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ନାହିଁ କି ସ୍ୱାମୀ ସହିତ ରହିବାର ନାହିଁ' । ସ୍ୱାମୀ ରହିବ ସମ୍ଭବି ଓ ଅଧିକାର ଭାବରେ, ପ୍ରେମିକ ରହିବେ ଆମୋଦ ଜୀବନ ଭାବରେ । ଏଠି କେବଳ କିଅତା ଶବ୍ଦ ଭଳି ଜୀବନ କାଟିବେ, ପୁଅ ଜନ୍ମ କରିଥିବା ବାପା ମାଆମାନେ । ଝିଅର ବାପାଘର ଲୋକମାନେ ସଖ୍ୟା ଶିଖାଇବା ବଦଳରେ ଏଭଳି ସ୍ୱଭାବର ଝିଅକୁ ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥନ ଦେଉଛନ୍ତି ଓ କ୍ଲାଉଁ ଉପରେ ପାଳନା ଅଭିଯୋଗ ଆଣି, କୋର୍ଟ କଚେରୀକୁ ଚାଣି ମାନସିକ ଭାବେ ଏତେ ଦୁର୍ବଳ କରିଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଅନେକ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ପୁରୁଷମାନେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । କାରଣ ପୁରୁଷଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଆଇନ ପାଖକୁ ନ୍ୟାୟ ପାରନାହିଁ । ଏଭଳି କାହାଣୀ କେବଳ ସେ ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ ମଉସାଙ୍କର ନୁହେଁ, ଓଡ଼ିଶାରେ ଅନେକ ଅସହାୟ ବୃଦ୍ଧ ବାପା ମାଆଙ୍କର, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଆଖିରୁ ଲୁହ ଶୁଖୁନାହିଁ ଓ ଅଧି ଆଇନକୁ ତାଙ୍କ ଲୁହ ଦେଖା ଯାଉନାହିଁ । ଯେଉଁ ଭଉଣୀମାନେ ଗୋଟି ପରିବାରକୁ ଭାଙ୍ଗିଦୁଇ ଛାରଖାର କରୁଛନ୍ତି ନିଜର କାମନା ଓ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ, ଅଧିକ ଅନ୍ତର ନିଜ ବାପା ମାଆଙ୍କୁ ମୁହଁକୁ ଚାହିଁ ଶାଶୁ ଶ୍ୱଶୁରଙ୍କ କଥା ମନେ ପକାନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷ କଣ ? ସ୍ୱାମୀ, ସାଙ୍କ ଅସହାୟ ବା ମତାନ୍ତର ଭିତରେ ବାପା ମାଆ କାହିଁକି ବଳି ପଡ଼ୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଆଖିରେ ଲୁହ କାହିଁକି ? ଏ ଲୁହ ଅଭିଶାପ ହୋଇ ଯିବନି ତ ?

+ ରାଉତ କମ୍ପୋଜ୍, କଟକ ରୋଡ଼,
 ଲକ୍ଷ୍ମୀସାଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର
 ମୋ: ୯୪୩୯୭୨୭୦୭୦

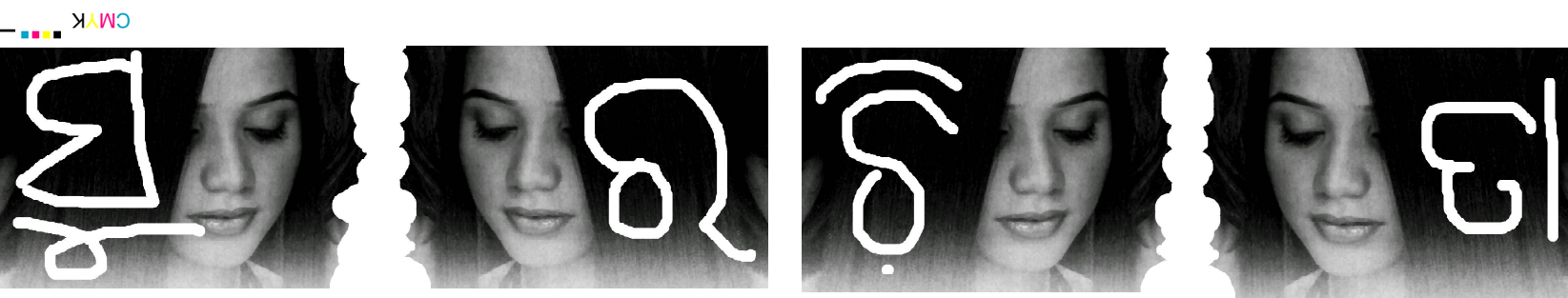
ଶୀତଦିନେ ନିଜକୁ ଫିଟ୍ ରଖିବା ପାଇଁ ଆପଣାନ୍ତୁ ଏହି ସହଜ ବ୍ୟାୟାମ

ଶୀତଦିନେ ନିଜକୁ ଫିଟ୍ ରଖିବା ପାଇଁ ଶିଖନ୍ତୁ ସରଳ ଉପାୟରେ ଯୋଗଶିଳ୍ପ । ବ୍ୟାୟାମ କେବଳ ଶରୀରକୁ ଗରମ ରଖିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ନାହିଁ, ବରଂ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଦୃଢ଼ କରିଥାଏ, ଯାହାଫଳରେ ଆପଣ ଥଣ୍ଡା ଏବଂ କାଶି ଭଳି ସଂକ୍ରମଣରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିପାରିବେ । ସେହିପରି ଏଠାରେ କିଛି ବ୍ୟାୟାମ ଅଛି ଯାହାକୁ ଆପଣ ଘରେ ସହଜରେ କରିପାରିବେ

ଏବଂ ନିଜକୁ ଫିଟ୍ ରଖିପାରିବେ । ଆସନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଜାଣିବା...
 ଶୀତଦିନେ ଅଧିକ ଥଣ୍ଡା କାରଣରୁ ଯଦି ଅଳ୍ପପ୍ରାଣୀ ଲାଗୁଛି ତେବେ ଖୁବ୍‌ଶୀଘ୍ର, ପୁଅ-ଅପ୍ ଏବଂ ପୁଲ୍ ଭଳି ସହଜ ବ୍ୟାୟାମ କରନ୍ତୁ ଯାହା ଶରୀରକୁ ଗରମ ଏବଂ

ମାଂସପେଶୀକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିଥାଏ । ଏହା ପେଟର ଚର୍ଚ୍ଚି କମ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ମେଡାବୋଲିଜିମ୍ ବୃଦ୍ଧି କରିବ ଏବଂ ଶୀତଦିନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରହିବେ । ଏହା ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିବ ଏବଂ ପାଟର ଚର୍ଚ୍ଚି ବାଏ ଏବଂ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇବା ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲାଭଦାୟକ

ଧାରାବାହିକ ଉପନ୍ୟାସ

ବୁରଜ ଶିଖା ଭାଗ-୪୯

ଆସିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ । କୋଶଳ ମାଟିରେ ଲଙ୍କାର ବିକ୍ରୟ ପତାକା ଉଡ଼ିଲା । କୋଶଳ ରାଜ୍ୟର ପରାଜୟ ପରେ ମୋତେ ଅନେକ ଛୋଟବଡ଼ ରାଜ୍ୟ କ୍ରୟ କରାଗଲା ପଥ ପରିଷ୍କାର କରିଦେଲା । ଏହା ପରଠାରୁ ମୁଁ ଆଉ ପଛଘୁଞ୍ଚା ଦେଇନି । ବରଂ ମୋର ବିକ୍ରୟଯାତ୍ରା ଅନେକମାତ୍ରାରେ ଆଗେଇ ଯାଇ ସଫଳତାର ଶୀର୍ଷ ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିଥିଲି । ଏମିତି ବିଗ୍ରହକ୍ରୟର ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମୋର ଦେବତା ନାରଦଙ୍କ ସହ ଭେଟ ହୋଇଥିଲା । ଯିଏ ମୋତେ ମରୁଭୂମି ରାଜ୍ୟ କ୍ରୟ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ସାହିତ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କରି ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ ପରାମର୍ଶରେ ମରୁଭୂମିକୁ କୁଳପୁରୁ ବ୍ରହ୍ମର୍ଷି ସଂବର୍ଦ୍ଧିତ ଯଜ୍ଞସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚି ଆମ ସେନାବାହିନୀକୁ ଯଜ୍ଞସ୍ଥଳକୁ ଧୁସ୍ତବିଧି କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ସେ ମୋର ଏମିତି କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ମର୍ମାହତ ହୋଇ ମୋତେ ରକ୍ଷିତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଆର୍ଯ୍ୟମାନେ ଅନାୟି ମାନଙ୍କୁ ଚୁଣାଚନ୍ଦ୍ରରେ ଦେଖୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ହେଉଛନ୍ତି କରୁଥିଲେ । ମୋତେ ତେଣୁ ଆର୍ଯ୍ୟ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିକ୍ରୟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେଇ କ୍ରମରେ ଉତ୍ତର କୋଶଳ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ପାଇଁ ଯୋଜନା କଲି । ଉତ୍ତର କୋଶଳର ରାଜଧାନୀ ଅଯୋଧ୍ୟା । ଯାହାର ନାମ ଶୁଣିଲେ ଶତ୍ରୁ ମାନଙ୍କ ମନରେ ମଧ୍ୟ ଦୁରକମ୍ପନ ହେଉଥିଲା । ସମଗ୍ର ଆର୍ଯ୍ୟାବର୍ତ୍ତରେ ଅଯୋଧ୍ୟା କେବଳ ଏକ ଖ୍ୟାତିସମ୍ପନ୍ନ ରାଜ୍ୟ ନୁହେଁ, ଏହା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସବୁରେ ଭରପୂର ଥିଲା ଏହି ରାଜ୍ୟ । ଏଭଳି ରାଜ୍ୟକୁ ନିଜ ଅଧୀନରେ ରଖିବାକୁ କିଏ ବା କାହିଁକି ନ ଚାହୁଁବ । ସହଜେ ତ ମୁଁ ବିଗ୍ରହକ୍ରୟ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଲି । ତେଣୁ ଆମ ସେନାବାହିନୀକୁ କୋଶଳ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲି । ଦେଶ କିଛିଦିନ ଧରି ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଲା । ଶେଷରେ କୋଶଳର ରାଜା ପରାଜିତ ହୋଇ ମୋର ବିକ୍ରୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କଲେ । ମୋ ଅଧୀନକୁ

ଡ. ବିଭୁ ସେନ

ଗର୍ବର ସହ ଉଲ୍ଲସ୍ତାପ ବେଳେ ପରାଜୟର ଧକ୍କା ମୋତେ ସେମିତି ମୁଗ୍ଧମାଣ କରି ଦେଇଥିଲା । ମାତ୍ର ସେ ପରାଜୟରେ ମୋତେ ଅନେକ ଲାଭ ମିଳିଥିଲା । ଯାହା ମୋତେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଅନେକ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲା । ଏମିତିକି ସେ ଦୁହେଁ ମୋର ଶତ୍ରୁର ପାଳଟି ଯାଇଥିଲେ ବନ୍ଧୁ । ଆଉ ସେଦିନର ସେଇ ବନ୍ଧୁତା ମୋ ଜୀବନରେ ଏକ ଅତୁଳ୍ୟ ସ୍ମୃତି । ବାସ୍ତବରେ ଦୁନିଆରେ କେହି କେବେ ଶତ୍ରୁ କିମ୍ବା ମିତ୍ର ହୋଇ କହୁ ନେଇ ନଥାନ୍ତି । କାଳ ହିଁ ବନ୍ଧୁକୁ ଶତ୍ରୁ କରିଦିଏ ଆଉ ଶତ୍ରୁକୁ ବନ୍ଧୁ । ମୋ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଠିକ୍ ସେଇଆ ହିଁ ଘଟିଥିଲା । ଏପରିକି ମୁଁ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ଥିଲି । ସେମାନେ ଦୁହେଁ କେବେ ମୋର ଶତ୍ରୁ ଥିଲେ, ଆଉ କେବେ ପୁଣି ବନ୍ଧୁ ହେଲେ । ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଶତ୍ରୁତା ଆଉ ସେହି ଯୁଦ୍ଧର ଶେଷ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା ମିତ୍ରତାରେ । ସେମାନେ ଥିଲେ ଜଣେ ବାନର ରାଜା ବାଳା ଆଉ ଜଣେ ସହସ୍ରା କୁନି ଏକ ନାୟକାୟ କଂଗରେ ସେ ଦୁହେଁ ଦିନେ ମୋର ବନ୍ଧୁ ପାଲଟି ଯାଇଥିଲେ । ଏବେକି ମନେଅଛି ସେଦିନର ସ୍ମୃତି । ମହାପ୍ରତାପୀ ବାଳା ଥିଲେ ବାନର ଜାତି । ହେଲେ ତାଙ୍କର ଥିଲା ଅସାମାନ୍ୟ ବୀର୍ୟ । ମାତାମହଙ୍କ ଠାରୁ ଅନେକଦିନ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଥିଲି । ତାଙ୍କୁ ଜିଣିବା ପାଇଁ ମୋ ମନରେ ଅନେକ ଦିନରୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଥିଲା । ସେ ସୁଯୋଗ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ମିଳିଥିଲା । ଯେଉଁଦିନ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲି ବାଳା ସମୁଦ୍ରସ୍ନାନ ପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନ ଏକ୍ଷୁଦିଆ ଆସିବ । ସେତିକିବେଳେ ତାଙ୍କ ସହ କୌଣସି ଦେହରକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ନଥାନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ବାଳା ସେତେବେଳେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକାକୀ ଆଉ ନିରସ ମଧ୍ୟ । ସମୁଦ୍ରସ୍ନାନ ସମୟରେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଲୁଚିକରି ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିଲି । ଦେଖିଲି ମହାବଳୀ ବାଳା ସମୁଦ୍ରସ୍ନାନ ସାରି ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତି । ଆଉ ସେହି ପ୍ରଣାମ ସମୟରେ ତାଙ୍କ କଣ୍ଠରୁ ସଂସ୍କୃତ ମନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚାରଣ ଶୁଣି ମୁଁ ଖମ୍ବୀଭୂତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲି । ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରୁ ନଥିଲି ବାନର ହୋଇ ବି ଏତେ ଶୁଭ ଭାବେ ମନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚାରଣ କରିପାରୁଛନ୍ତି କେମିତି ? ନିଶ୍ଚୟ ବାଳା ଜଣେ ଜ୍ଞାନୀ । ତାଙ୍କର ପ୍ରଜ୍ଞାଦୀପ ଗୁଣାବଳୀ ଦେଖି । ସବୁ ବାନର ଯେ ଅସଫଳ ହୁଅନ୍ତି ଏ ଆରଣ୍ୟ ମୋର ଦୃଢ଼ାଭୂତ ହୋଇଗଲା । ଯେତେ ଯାହା ହେଲେ ବି ବାଳାଙ୍କୁ ମୋତେ ଜିଣିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେଇଥିପାଇଁ ଦିନେ ସମୁଦ୍ର ସ୍ନାନ ସାରି ସୂର୍ଯ୍ୟ ନମସ୍କାର କରୁଥିବା ସମୟରେ ଅତର୍କିତ ଭାବେ ପଛପଟୁ ତାଙ୍କୁ ଚୁଷ୍ଟାଣ କରି ଥିଲି । ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ତାଙ୍କ ସହ ମଲ୍ଲଯୁଦ୍ଧ କରି ବିକ୍ରୟା ହେବି । ହେଲେ

ବାଳାଙ୍କ ବଳ ନିକଟରେ ମୋର ଶକ୍ତି ଥିଲା ସାମାନ୍ୟ ମାତ୍ର । ନହେଲେ ବାଳା ମୋତେ ଅନାୟାସରେ ତାଙ୍କ କାଖତଳେ ଉପିଧରି କିଷ୍କିଣ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇ ଆସିଥିଲେ । ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେଇ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେ ମୋତେ ତାଙ୍କ ଗୋଡ଼ତଳେ ଉପି ମାରି ଦେଇପାରିଥାନ୍ତେ । ମାତ୍ର ସେଦିନ ମୋତେ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ କରିଥିଲା ତାଙ୍କର ମହାଦୁର୍ଭାଗ ପାଇଁ । ଜଣେ ବୀର, ବଳଶାଳୀ ବାନର ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ଉଦାରତା ଆଇପାରେ । ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁ ନଥିଲି । ମୁଁ ନିଜେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ସହ ପ୍ରଥମେ ଶତ୍ରୁତା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲି ସେ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ଶତ୍ରୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆଚରଣ କରି ଉଚିତ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାର କଥା । ଅଥଚ ସେ ମୋ ବିଷୟରେ ସବୁ ଜାଣି ମଧ୍ୟ ମୋତେ ତାଙ୍କ ରାଜ ବରଦାନରେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଦେଇ ଅଧିକ ମାନ୍ୟତା ଦେଇଥିଲେ । ଖାଲି କ'ଣ ସେତିକି ସାଧା ଜୀବନ ମୋତେ ବନ୍ଧୁତ୍ୱର ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ରଖି ରଖି ଦେଇଥିଲେ । ସେଦିନ ଠାରୁ ବାନରରାଜ ବାଳା ହୋଇଗଲେ ମୋର ପରମ ମିତ୍ର । ଜୀବନ ତମାମ୍ ଆମେ ଦୁହେଁ ଆମ ବନ୍ଧୁତାକୁ ଚିରସ୍ଥାୟୀ କରି ରଖୁବୁ ବୋଲି ସଂକଳ୍ପ କରିଥିଲୁ । ସେହିଦିନ ଠାରୁ ମୁଁ ବାଳାଙ୍କ ପାଖରେ କୃତଜ୍ଞ ହୋଇଗଲି । ଆଗାମୀ ଜୀବନରେ ଆମ ବନ୍ଧୁତା ଆର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ିବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ବୋଲି ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଗଲି ।

(କ୍ରମଶଃ) +ବାରବାଟୀ, ବାଲେଶ୍ୱର (ମୋ) ୯୩୩୭୫୮ ୦୦୪୫

ଧାରାବାହିକ ଉପନ୍ୟାସ

ଦ୍ୱିପାଦମୈତ୍ରୀ

ଧାରାବାହିକ ଉପନ୍ୟାସ (ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଭାଗରୁ) ଯେତେବେଳେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନ ରେ ବ୍ରହ୍ମ ସଭା ମାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରାୟ ଗୋଟିଏ କୋଶରେ ଶାଳୁଳା ଦ୍ୱିପ ସହ ଲାଗି ରହିଥିଲା ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନଦୀର ନାମ ସରସ୍ୱତୀ ନଦୀ ଥିଲା । ଭାରତୀୟ ରକ୍ଷି ମାନେ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷା ବ୍ୟତୀତ ସଂସ୍କୃତ ନାମକ ଏକ ସାଧୁ ଭାଷାର ପ୍ରଚଳନ କରିଥିଲେ । ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଓ ଲୁପ୍ତ ସରସ୍ୱତୀ ତଟରେ ପ୍ରଥମ ଦେବ ଶ୍ରୁତି ଆକାରରେ ଉଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଭାଷାରେ ସେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମ ସଭା ମାନଙ୍କରେ କଥୋପକଥନ କରୁଥିଲେ । ଉତ୍କଳିତଳ ଉପନ୍ୟାସରେ ଏହି ସଭା କ୍ରୌଞ୍ଚ, କୁଶ, ପୁଷ୍ପ, ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତର କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଥିଲା । ସେମାନେ ବର୍ଷ, ବର୍ଷ ଧରି ପାଦଚଳା ରାସ୍ତାରେ, ଅଶ୍ୱ ବା ରଥରେ ବାର୍ଷିକ ପଥ ଅତିକ୍ରମ କରି ପୁଷ୍କର ଦ୍ୱିପର ବିଷ୍ଣୁ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଉଥିଲେ । ଏହି ଦଳରେ କୌଣସି ମହିଳା ଯାତ୍ରା ଯୋଗ ଦେଉନଥିଲେ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଦଶ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆଠଜଣ ଭାରତୀୟ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପୁଲସ୍ତ୍ୟ କାହାଣୀର ସାଗର କୁଳକୁ (ଭରାଳ, ଭରାଣ, ଆପଗାମି ସ୍ଥାନ) ଆଦି ଅଞ୍ଚଳକୁ ଏବଂ ପୁଲସ୍ତ୍ୟ କୁଶସାଗର (କାଳାକ ସ୍ଥାନ ବା କଳେକସ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଆସିଥିଲେ । ଏହି ପୁଲସ୍ତ୍ୟ ରକ୍ଷି (କାଗ୍ରୋସ) ପର୍ବତକୁ ଆସି ଭାରତରେ ବାସ କରୁଥିବା ବ୍ରାହ୍ମିଣ ମାନଙ୍କ ସହ ବିବାହିକ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ବିଶ୍ୱାମ ନିକଷା ନାମ୍ନୀ ଅସୁର ଜନ୍ମାଳୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ଭବିଷ୍ୟତରେ ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀ ଇତ ବିତାଳଠାରୁ କହିତ ପୁତ୍ର ଭୃଦ୍ୱଜର ହିମାଳୟର ଗୁମ୍ଫା ମାନଙ୍କରେ ନିଜ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ସହ ବାସ କରିବେ । ଏହି ଗୁମ୍ଫା ପୂର୍ବକ ମାନେ ଆଲୋକ୍ୟା ପର୍ବତକୁ ଆସିଥିବାରୁ ସେମାନେ ହିମାଳୟର ଅଳକାପୁର ଓ ପର୍ବତ ଗୁମ୍ଫା ବା ଗୁମ୍ଫା ମାନଙ୍କରେ ବାସ କରୁଥିବାରୁ ଗୁମ୍ଫା ନାମରେ ହେଉଛି ଯୁଗର ନାମିତ ହେବେ । ଅପର ପକ୍ଷରେ ପୁଲସ୍ତ୍ୟ ପୁତ୍ର କର୍ମଣ ରକ୍ଷିତଳ ବଂଶରେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ପୁଷ୍କର ଶ୍ୱେତ ଦ୍ୱିପଠାରେ ବିଷ୍ଣୁ ଅନନ୍ତ ଶୟନରେ ଶାୟିତ ଥିଲେ । ଏହି ଅନନ୍ତ ଶୟନ କଣ ଥିଲା ? ବିଷ୍ଣୁ ଏକ ଆଦି ତନୁ ହୀନ ସମୟ ଥିଲେ । ସମୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନଥାଏ, କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାପତି ବା ବ୍ରହ୍ମା ହିଁ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ନାଭିକୁ ଶକ୍ତି ନେଇ ସଗୁଣ ଭାବେ କରିଥାନ୍ତି । ବିଷ୍ଣୁ ସପ୍ତଫଳୀ ଅନନ୍ତନାମ ଉପରେ ଶୟନ କରିଥାନ୍ତି । ଏହାର ଅର୍ଥ ମହାକାଶରେ ଏକ ଘଣ୍ଟା ସମୟ ପୃଥିବୀରେ ସାତ ବର୍ଷ ସମୟ ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଏକ ଘଣ୍ଟା ସମୟ ମହାକାଶରେ ଛବିଶ ସେକେଣ୍ଡ ସମୟ ସହିତ ସମାନ । ଅବଶ୍ୟ ସମୟ ସବୁଠାରେ ସମାନ ଥାଏ କିନ୍ତୁ ମହାକାଶରେ ଘଣ୍ଟା ଅତି ଧୀର ଭାବରେ ଚାଲିଥାଏ । ଏକ ଘଣ୍ଟା ମହାକାଶରେ ଅଣି ବର୍ଷ । ଏହା ମହାକାଶର ଓଜନ ଓ ଗତିର ବେଗ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥାଏ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଏକ ଦିନ ମାନବର ଦୁଇ କଳ୍ପ ବା ଆଠ ଶହ ଚୌଷଠି କୋଟି ବର୍ଷ ଓ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ରାତ୍ରି ମାତ୍ର ଚାଳିଶ ମିନିଟ ହୋଇଥାଏ । କୃଷ୍ଣା ବର୍ଣ୍ଣ ଗର୍ଭରେ ଏକ ମିନିଟ୍ ସାତଶହ ବର୍ଷ ହୋଇଥାଏ । ଗୋଟିଏ ଦିନ ବର୍ଷ ମଣିଷର ତିନି ଶହ ଷାଠିଏ ବର୍ଷ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଆଲୋକ ଗତିର ଶତକଡ଼ା ଅନେକତର ଭାଗ ହୋଇଥାଏ । ଏହିପରି ଗତି, ଓଜନ, ଆଲୋକର ଗତି ଓ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସମୟ ହିସାବ କଲେ, ବ୍ରହ୍ମା ବା ବ୍ରହ୍ମ ଲୋକ ଆମଠାରୁ କେତେ ଦୂରରେ ଅଛି, ତାହା ବେଦ ବା ଭାଗବତ ଅନୁସାରେ ବିଜ୍ଞାନୀ ଗଣିତ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ ଜାଣି ପାରିବେ । କେବଳ ସତ୍ୟତାର ପ୍ରାକ୍ ସମୟରେ ମଣିଷ ମାନଙ୍କର ସମୟ, ମହାକାଶ, ଆଲୋକ, ଗଣିତ ବିଷୟ ରେ କେତେ ଜ୍ଞାନ ଥିଲା, ତାହା ଭାବି ବିସ୍ମିତ ହେବେ । ବୋଧହୁଏ ଏହି ନକ୍ଷତ୍ର ଜ୍ଞାନ ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାର ନାମ ଉଡ଼ୁ ଥିଲା । ଯେପରି ହିମାଳୟର ପୁଲ ଉପନ୍ୟାସକୁ ଗଲେ ଜଣେ ନିଜର ସମସ୍ତ ସ୍ମୃତି ଭୁଲି ଯାଏ, ସେହିପରି ଏହି ଶ୍ୱେତ ଦ୍ୱିପକୁ ଯିଏଯାଉଥିଲା, ସେ ସ୍ମିତ ପୁଞ୍ଜ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା ।

ସେମାନେ ସମାପନ ଧର୍ମର ଆଲୋଚନା ଓ ଶ୍ରୁତି ରଚନା ପାଇଁ ବର୍ଷ, ବର୍ଷ ଧରି ପୁଷ୍କର, କୁଶ ଆଦି ଦ୍ୱିପରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଭଗ୍ନ ସଂସ୍କୃତ ଓ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷା ମାନ ବ୍ୟବହାର କରା ଯାଉଥିଲା । ସେହି ସମୟରେ ବର୍ଣ୍ଣମାନର ଦ୍ୱିପ ମାନଙ୍କରେ ନରହି ପର୍ଯ୍ୟ ମୁରୋପର ଦ୍ୱିପ ବାସୀ ମାନେ ପୁଷ୍କର ଅର୍ଥାତ୍ ରକ୍ଷିଆର ପର୍ଯ୍ୟ ଭାଗରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ବର୍ଷ, ବର୍ଷ ଧରି ସେମାନଙ୍କ କଥିତ ଭାଷା ଯଥା ପାର୍ସୀ, ଲାଟିନ ଆଦି ଭାଷା ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାରେ ମିଶି ଯାଉଥିଲା । ହୁଏତ ବେଦ କେବଳ ଭାରତ ଦୁହେଁ, ବର୍ଷ ଭାରତ ସହ ଏହି ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ଜ୍ଞାନୀ ମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନର ସମାହାର, ଯାହାର ଏକ ତତ୍ତ୍ୱାତ୍ମକ ଭାରତୀୟ ଜ୍ଞାନ ବ୍ୟାସ ଦେବ ସଙ୍କଳନ କରି ପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ମିଳନ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ସମୟ ନଥିଲା । ସେମାନେ ଏକ ଯୋଧା ଓ ନାବିକ ଜାତି ଥିବାରୁ ପ୍ରତିଦ୍ୱାଦା ହେବାର ଆଶଙ୍କା କରି ବ୍ରହ୍ମା ତାଙ୍କୁ ତଳ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଦ୍ୱିପ ମାନଙ୍କରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇଥିଲେ । ଅଦିତି, ଏହି ସଭା ମାନଙ୍କରେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ (ଆୟାତ ଲ୍ୟାଣ୍ଡ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁଷ୍କର ଦ୍ୱିପରେ ଅଧିବାସୀ ଆସୁଥିଲେ । ସେହି ଦେଶରେ ବହୁଳ ଦେବତା ମାନଙ୍କର ମା ଏବଂ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ନାବିକ ମାନଙ୍କର ଦେବୀ କୁହାଯାଉଥିଲା । ସେ ମୃତ ନାବିକ ମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଶାନ୍ତିର ଗୀତ ଶୁଣାଉଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେ ଜଣ ଏହି ଦଳ ସହିତ ଭାରତକୁ ଆସିଥିଲେ । ଅପର ପକ୍ଷରେ କ୍ରୁର୍ତ୍ତ (ଯଦିଓ ମୁରୋପ ଅଞ୍ଚଳରେ ବ୍ରହ୍ମସଭା ଓ ଭୟ ଜିତ ଥିବାରୁ ଏହି ନଦୀର ନାମ ଆର୍ଯ୍ୟାକା ହୋଇପାରେ, ବୋଧହୁଏ ହିମାଳୟରୁ ଆର୍ଯ୍ୟ କା ବହୁଥିଲା, ସ୍ତୀର ନଦୀ ଓ ବରପା ଦ୍ୱର ପାହାଡ଼ ଶୁକ୍ଳ ନଦୀ ଓ ପର୍ବତ ଥିଲା ଓ ନାଗାଲାଣ୍ଡରେ କୁଡ଼ାକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ମହ ଆର୍ଯ୍ୟକୁ ଥିଲେ ।) କ୍ରୁର୍ତ୍ତ ଦ୍ୱିପରେ ଦକ୍ଷିଣ ବା ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ ଆସି ଦଳ ଆଦିମ ଲୋକ ବାସ କରୁଥିଲେ । ଏମାନେ ଶିକାରୀ ଜାତି ଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ କୁଶ (ଏସିଆ)ରୁ ଦଳେ ଗୁମ୍ଫା ମଣିଷ ଆଲୋକ୍ୟା ଆଦି ଅଞ୍ଚଳରେ ବାସ କଲେ । ଏହି ମାନଙ୍କ ଆୟୁଷ ମାତ୍ର ତେତିଶ ବର୍ଷ ଥିଲା ଓ ଏମାନେ ବିଭିନ୍ନ ସଂସ୍କୃତିର ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ । ସେଠିକାର ଶିକାରୀ ମାନେ ତାଙ୍କୁ ଶିକାର କରି ଖାଲ ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଖର ସମୁଦ୍ର ବୋଧପକ୍ଷରେ ସେ ଆଉ ଏକ ଜଗତ ଅଛି, ସେକଥା ଏହି ସ୍ଥାନୀୟ ଅଧିବାସୀ ମାନେ ଜାଣି ପାରିଲେ । କାଳକ୍ରମେ ସେମାନେ ବାହ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନରେ ଅତି ଉନ୍ନତ ହୋଇ ଏକ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଜାତିରେ ପରିଣତ ହେଲେ । ବିଶେଷତଃ ଯାଦୁ ଗିରି ଓ ବିଜ୍ଞାନିକ ନିର୍ମାଣ ଓ ମାୟା କରିବାରେ ଏହିମାନେ ଦକ୍ଷ ଥିଲେ । ଏହି ମାନବ ଜାତିର ନାମମୟ ଥିଲା । ଏହି ମଧ୍ୟ ଜାତି ସହିତ ଭାରତର କିପରି ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା ? + ବାଲିଝରି, କାନପୁର, ବଡ଼ୟା, କଟକ

ନର୍କ
ଶିଶୁର୍ଯ୍ୟା ପ୍ରଧାନ
ଯଜ୍ଞକୁଣ୍ଡରେ ପ୍ରତାରଣାର ଆକୃତି ଉଡୁଥିବା ଲେଲାହାନ ଶିଶୁର ଝାଏ ସହ୍ୟ କରି ହୁଏନା ଏ ଅସହ୍ୟପଣର ବିଷ ହରେଇ ଦିଏ ଚିତ୍ତା ତେତନା କାହା କବକାରେ ମନ ମଞ୍ଜିଷ ।।
ଅଭିସାର ଆଉ ଅଭିସାରିକା ଶକ୍ତିକର ସୁଖ ଅନୁଭୂତି ମନ ଦୁଃଖନା ସୁଗ୍ଧ କି ? ନର୍କ ସେଇ ସୁଖ ପାଇଁ
ସପ୍ତଫେଣା ନାଗର ବିଷକୁ ବି ବୋଲି ହେବାକୁ ପଡ଼େ ଶରୀରରେ ଆହତ ବ୍ୟାଧି ସମ ମନ ? କିନ୍ତୁ ମାନିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହେଁ ରଚିଥିବା ପରିସ୍ଥିତି ନର୍କର ପ୍ରତିରୂପ !!
♥ପୋଷାଳ କଲୋନୀ, ଭବାନୀପାଟଣା କଳାହାଣ୍ଡି ମୋ-୭୦୦୮୯୩୧୫୫୯୯

ପଂଚାଙ୍ଗ
ବବିତା ଦାଶ ତ୍ରିପାଠୀ
ପୁଲସ୍ତ୍ୟ ପୁଲରେ ଖୋଜିବାକୁ ଲାଗେ ମହକ ସୂର୍ଯ୍ୟମୁଖରେ ଦିଶେ ପାରିଜାତର ପ୍ରତିଛବି କରାଳ ରୂପୀ ସମୁଦ୍ର ଲାଗେ ଶାନ୍ତ ବିଷ ଭରି କୁମ୍ଭ ଦିଶେ ଅମୃତ କଳସ ପରି ସେଇ ତ ମଣିଷର ମନ ଜାଣେନା, ଆଉ କେଉଁଠି ଅଳ କଷା ଚାଲିଛି ପାପ ପୁଣ୍ୟର ହିସାବ ହେଉଛି ପ୍ରତିଟି କର୍ମର କେଜାଣି କେବେ ଦୁଃଖ ସେ ସୁଖିଆ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚରେ ଫରକ୍ ।।
♥ପୋଷାଳ କଲୋନୀ, ଭବାନୀପାଟଣା କଳାହାଣ୍ଡି ମୋ-୭୦୦୮୯୩୧୫୫୯୯

ତୁ ବଦଳୁଥିଲୁ ଫର୍ଦ୍ଦକୁ ଫର୍ଦ୍ ମୁଁ ଭୋଗୁଥିଲି ତତେ ଅସରା ଅବ୍ୟକ୍ତ ପସରାରେ ଭଲରେ ମନରେ, ପାପରେ ପୁଣ୍ୟରେ ହକୁଥିଲି ତୋର ରାହୁକାଳ, ଅମୃତ ଦେବାରେ
ଆଗାମୀ ଦିନ ମାସ ବର୍ଷରେ ଫେରିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ ତୁ ହଜିଯାଇଥିଲୁ ସମୟ କବଳେ
ତତେ ଧରିରଖିବାର ଛଳନାରେ ଲେଖୁରଖୁଥିଲି ଦିନବାର କାଟିରଖେ ତୋର କାୟା ନିତି ଭିଜିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିରେ
ବୋବୋପାଞ୍ଚର ପାତେରା ଭାଜି ତୁ ପୁଣି ଫେରିଆସୁ ଦୁଇଗୁଣ ଖୁସି ଉଦାପନାରେ ନୂତନ ବର୍ଷର ମହାର୍ଗ କାଳକୁ ନେଇ
ରିକ୍ତ ହସ୍ତରେ ତତେ ଆଲିଙ୍ଗନ କରେ କିନ୍ତୁ ଆଶା ଥାଏ, ମୋର ଆଳ ଭରିବାର ବିସ୍ମୃତ ପଦଚିହ୍ନକୁ ଜାଗ୍ରତଧରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳଦିଏ ବର୍ଷ ତମାମର ସୁଖ ଦୁଃଖକୁ ସମୟ ସ୍ରୋତରେ ।
♥ ଭୁବନେଶ୍ୱର ମୋ: ୭୯୭୮୩୭୮୨୮୫

ସ୍ତ୍ରୀ
ମମତା ବେହେରା
ରୂପେ କଣ ଜାଣିଛ କି ପୁରୁଷ ଠୁ ଭିନ୍ନ ନାଗର ଏକାନ୍ତକୁ ...
ଘର, ପ୍ରେମ ଓ କାଟିରୁ ଅନନ୍ତ କଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ତାର ନିଜସ୍ୱ ଭୂମି କୋଉଠି କହି ପାରିବ କି
କହିପାରିବ କି ଶତାଧି ଶତାଧି ଧରି ନିଜକୁ ଅନେଷ୍ଟା କରୁଥିବା ଏକ ସ୍ତ୍ରୀର ନିଜ ଘର ଠିକଣାକୁ....
ରୂପେ କଣ ଜାଣିଛ କି ନିଜ କଞ୍ଚନାରେ ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ନିଜକୁ କେମିତି ସ୍ଥାପିତ ଓ ନିର୍ବାସିତ କରେ କଣେ ସ୍ତ୍ରୀ....
ସ୍ୱପ୍ନରେ କେମିତି ସେ ଗୋଟେ କେବେ ଦେଖିଛ କି ସମ୍ପର୍କର କୁରୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ କେମିତି ନିଜେ ଆତ୍ମାୟତ୍ତ ଭିତରେ ଲଦେଇ କରେ କେବେ ଦେଖିଛ କି
♥ବାଲେଶ୍ୱର

ଜିତିବ ବାଜି
ଶ୍ରୀମତୀ ବନଶ୍ରୀ ଦାଶ
ନେବ ତ ନିଅ ମା ଝିଅ ମାନାକୁ ବୋଲି ମାନିବ ସବୁ କାମକୁ ବାସନକୁସନ ମାଜି ଥୋଇବ ପରଦା ନନେଇ ପାଠ ପଢିବ ।
ମୋ ପରି ହେବନି କମାରୁ କେବେ ଅପାଠୁଆ ହୋଇ ସବୁକି ଏବେ କଥା ନ ମାନିକି ପ୍ରେମ ମୁଁ କଲି ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ସବୁ ସାରିଲି ।
କ୍ଷଣିକ ସୁଖରେ ମସଗୁଲ ହେଲି ଆଗପଛ ନାବିଦାରି କି ବଢ଼ିଲି ଘରଲୋକକୁ ମୁଁ ଶତ୍ରୁ ଭାବିଲି ନିଜ ପ୍ରେମର ମାୟାରେ ଭ୍ରମିଲି ।
ସମୟ ସରିଲା ବୟସ ଗଢ଼ିଲା ପାଠପଢ଼ାରେ ମୋ ଡୋରି ବନ୍ଧାଗଲା ଯାହା ଭରସାରେ ଘର ଛାଡ଼ିଥିଲି ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷୀ ଦେଖି ଉଡ଼ାନ ମାରିଲା ।
ନିଜ ଗୋଡ଼େ ଠିଆ ନ ଉଠି କଷି ମୁଁ ଆଜି ଯାହାପଛେ ହେଉ ଝିଅମୋ ଜିତିବ ବାଜି ।
♥ବେତାର ଉଦ୍‌ଯୋଷିକା, ଆକାଶବାଣୀ, ଭବାନୀପାଟଣା

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଅନୁରାଗ
ସୁନୟା ମହାନ୍ତି
ପ୍ରେମ ଗଛର ଡାଳ ଡାଳରେ କେତେ ଫଳ ଅନୁରାଗ ନିଶ୍ଚେ ମୂଳ ନଥିଲେ କାହିଁ ଅଳକୂଳ ରୁଦ୍ଧିନୀମା ପ୍ରେମର ବଳ ନହେଲେ ଅବ୍ୟକ୍ତ ତା ଡାଳ ଅନୁରାଗ ନୁହେଁ ଅନୁକମ୍ପା ଦୁଃଖକୁ ଅଛି କି ବେଳ ଅନୁରାଗ ନଥିଲେ ଠପ ପାଣି ପବନ ଜଳ ସୁଲ ବିବାହ ଗୋଳମାଳ ଜଟିପାତ ନାହିଁ କାକତାଳ ଅନୁରାଗ ଏକମାତ୍ର ବକଳ ପ୍ରେମରେ ଥିଲେ ସଦାକାଳ ଭୁଣ୍ଡିବ ନାହିଁ ଛପର ସେ ତାଳ
ଅନୁରାଗ ଭରା ଦାମ୍ପତ୍ୟ ଅନୁରାଗ ଭରା ସମ୍ପର୍କ ଶାଶ୍ୱତ ଅନୁରାଗକୁ ଭୁଲ ବୁଝେନା ଏକମାତ୍ର କଳ ବଳ କୌଶଳ ସେନେହ ସରାଗ ଅବକଳ ନିଜର ରକ୍ତ କରାପାରେ ଅନୁରାଗ ବଳେ ପଥ ଅପଣାର ଦୁଃଖ ଦୁଃଖିବାର ସମୟ ଏ ନୂଆ ସକାଳ
♥ ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ, ପୁରୀ ମୋ: ୯୦୪୦୯୭୭୩୨୭

